

V pátek jsem se dostal na chatu poměrně pozdě, ale kamarád, který mi odvážel auto, mi pomohl vyložit náklad a založit oheň na buřty. Než přijeli spolužáci, pár jsme se jich opekli. Po náročné předešlé noci jsem to zalomil hrozně brzo. Ráno se stávalo i pozdě v devět. Udělali jsme si oběd a po poledni jsme vyrazili na Kamenici nad Lipou. Nakonec jsme šli ve třech, protože byly volby a tak to jeden z nás otočil zpátky do Prahy. Před Houserovkou nás chtěl vzít s teréňákem známý do Počátek, ale už se mi nechtělo hledat v mapě změnu trasy a tak jsme ho odmítnuli a pokračovali dál. V Houserovce měli cvičení hasiči a byla otevřená i hospoda. Hasiči nás lákali, ať zůstaneme, protože jsem měli u sebe kytaru, ale raději jsme šli dál. Předloni jsme se tady zasekli a šli jsme spát k ránu, takže letos ani náhodou. Přes les jsme došli do Drážďan, kde jsem měl chyt u známého. Nejdříve jsme srazili lavice, na kterých jsme se pak vyspali a do půlnoci jsme kecali při víně a pivech, které jsme si nesli v batohu. V neděli ráno jsme si uvařili kávu, dali chleba se zeleninou, rozloučili se a pokračovali jsme dále. Cestou jsme pokračovali ve sběru hub. Prý nerostou a my jsme nasbírali dvě igelitky. Před Kamenicí jsem zjistil, že by bylo dobré chytit vlak v půl druhé, tak jsem natahnul krok. V pivovaru jsme stihnuli dát rychlé pivo a hurá na nádraží. Že by byl nášlap ve vlaku, tak to ani náhodou. Seděli jsme ve vagonu sami. Dostal jsem nápad, že bychom v

ponorce, jak pojmenovali místní vlak podle kulatých oknech, mohli vybalit kytaru.

Celou dobu se s ní taháme a nakonec jsme si ani nebrnkнули. Jak se řeklo, tak se provedlo. Nakonec se k nám přidávají i strojvůdci, a za dobré pohody dorážíme do Obrataně. Já čekám na přípoj do Pejru a kluci mizí autobusem na Prahu. Začalo pršet.